

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J.**, bytom K, M., *zastúpeného advokátom JUDr. J. Advokátska kancelária K, J.* proti odporkyni **Mestskej časti Košice -Juh**, so sídlom Košice, Smetanova č. 4, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne zo dňa 16. februára 2006 č. Výst. No/2901/2005, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/26/2006 – 31 zo dňa 25. júna 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/26/2006 - 31 zo dňa 25. júna 2008 **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e** s tým, že po právoplatnosti tohto uznesenia bude vec **p o s t ú p e n á** Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach potvrdil rozhodnutie odporkyne zo dňa 16. februára 2006 č. Výst. No/2901/2005, ktorým odporkyňa uznala navrhovateľa vinným z priestupku podľa § 7 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 písm. e/ zákona č. 280/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov a § 7 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 písm. e/ Všeobecného záväzného nariadenia č. 3, ktorého sa dopustil tým, že pes v jeho vlastníctve sa pohyboval bez vôdzky a nebol prihlásený do evidencie mestskej časti. Menovaný bol držiteľom psa, ktorého vlastnil a choval v rodinnom dome na M.. Za to mu bola uložená pokuta vo výške 4.000,--Sk, splatná do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že z obsahu spisového materiálu nepochybne vyplýva, že navrhovateľ sa dopustil priestupku podľa § 7 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, pretože psa rasy čivava, k úhynu ktorého došlo po napadnutí psom p. M., ani žiadneho iného psa nemal prihláseného do evidencie, ako to vyplýva zo stanoviska Miestneho úradu Mestskej časti Košice - Juh zo dňa 2.6.2008 a taktiež za psa neplatil ani daň, ako to vyplýva zo stanoviska Mesta Košice zo dňa 21.5.2008. Uvedený navrhovateľ sám potvrdil v zápisnici o prejednaní priestupku v spise dňa 11.1.2006 súc si vedomý, že na základe uvedeného môže dostať pokutu. Podľa názoru krajského súdu v správnom konaní nebolo jednoznačne preukázané, či sa navrhovateľ dopustil aj priestupku podľa ods. 2 písm. e/ § 7 citovaného zákona, keďže z pripojeného priestupkového spisu uvedené jednoznačne nevyplýva, keďže v tomto spise sa nachádzajú len protichodné stanoviská navrhovateľa a M.,

ktoré neboli ničím objektivizované. I napriek tomu samotné spáchanie priestupku podľa § 7 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona odôvodňuje uloženie pokuty podľa ods. 3 písm. b/ § 7 citovaného zákona, ktorá aj bola uložená v rámci uvedeného rozpätia, pričom ako to vyplýva z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia, správny orgán pri uložení pokuty a určení jej výšky prihliadol na závažnosť a výsledky protiprávneho konania a s týmito sa náležite vysporiadal. Podľa názoru súdu rozhodnutie odporkyne v tomto smere nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, čo navrhovateľom ani nebolo namietané.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal, že odporkyňa skutkovo uvedené priestupky dostatočne neprešetrila, neobjasnila a neobjektivizovala, nemohla preto vo veci spravodlivo a objektívne rozhodnúť. Uviedol, že odporkyňa mala vyriešiť samostatne, kedy on priestupok spáchal a posúdiť, či je jeho postup v súlade so zákonom. V tejto súvislosti namietal, že uloženie pokuty je z hľadiska subjektívnej i objektívnej lehoty premlčané. Z vyššie uvedených dôvodov žiada, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, v ktorom rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní navrhovateľa (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a konanie zastaviť.

Predmetom odvolaním napadnutého rozhodnutia obce bolo rozhodnutie o priestupku podľa § 7 ods. 1 písm. a/ a § 7 ods. 2 písm. e/ zákona č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov.

Podľa § 7 ods. 1 písm. a/ a § 7 ods. 2 písm. e/ zákona č. 282/2002 Z. z. priestupku sa dopustí ten, kto psa neprihlási do evidencie a ak nerešpektuje zákaz vstupu so psom alebo zákaz voľného pohybu psa.

Za priestupok podľa § 7 ods. 1 písm. a/ zákona č. 282/2002 Z. z. obec uloží pokutu do 5.000,--Sk (165,97 eura) a za priestupok podľa § 7 ods. 2 písm. e/ zákona č. 282/2002 Z. z. obec uloží pokutu do 500,--Sk (16,59 eura) (§ 7 ods. 3 písm. a/, b/ zákona č. 282/2002 Z. z.) a ak sa držiteľ psa alebo ten, kto psa vedie, dopustí priestupku opakovane, možno mu uložiť pokutu do výšky dvojnásobku pokút uvedených v odseku 3 (§ 7 ods. 8 zákona č. 282/2002 Z. z.).

Podľa § 1 ods. 1 veta prvá zákona č. 369/1990 Zb. zo 6. septembra 1990 o obecnom zriadení, ktorý nadobudol účinnosť dňom 24. novembra 1990, obec je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky; združuje osoby, ktoré majú na jej území trvalý pobyt.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky, v znení zákona účinného od 1.1.2002 ak zákon pri úprave pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja)

neustanovuje, že ide o prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja).

Zákonodarca u obci rozlišuje medzi preneseným výkonom pôsobnosti štátnej správy a výkonom samosprávnej pôsobnosti obce.

Podľa § 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (zákon nadobudol účinnosť dňom 1. októbra 1990) orgány štátnej správy Slovenskej republiky a obce vedú občanov k tomu, aby dodržiavali zákony a ostatné právne predpisy a rešpektovali práva spoluobčanov; dbajú najmä o to, aby občania nesťažovali plnenie úloh štátnej správy a obcí a nenarúšali verejný poriadok a občianske spolunažívanie.

Ustanovenie § 52 zákona č. 372/1990 Zb. v znení účinnom od 1. januára 2004 do 31. januára 2009 priamo zaraďovalo obce medzi **správne orgány** prejednávajúce priestupky (§ 52 písm. c/).

Toto ustanovenie bolo síce s účinnosťou od 1. februára 2009 zmenené, avšak naďalej podľa § 86 písm. b/ zákona č. 372/1990 Zb. v blokovanom konaní môžu obce prejednávať priestupky proti verejnému poriadku podľa § 47 a 48, priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49, priestupky proti majetku podľa § 50, ako aj priestupky proti poriadku v správe vykonávanej obcou (§ 21 ods. 1, § 24 ods. 1 písm. c/, § 26 ods. 1, § 27 ods. 1 písm. b/, § 30 ods. 1, § 32 ods. 1, § 34 ods. 1, § 35 ods. 1, § 45 a 46) a **priestupky porušenia všeobecne záväzného nariadenia obce**.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb. ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní /správny poriadok/ v znení neskorších predpisov /ďalej len „správny poriadok“/).

Všeobecný predpis o správnom konaní sa vzťahuje i na konanie o ukladaní pokút podľa zákona č. 282/2002 Z. z. (§ 7 ods. 6 zákona č. 282/2002 Z. z.).

Podľa § 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. návrh na preskúmanie rozhodnutia o priestupku súdom možno podať až po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku v správnom konaní.

Vychádzajúc z vyššie citovaných a uvedených zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že pri prejednávaní priestupku vystupuje obec v úlohe správneho orgánu (nie samosprávneho orgánu), tzn. že v konaní o priestupku má postavenie správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy (pozri napr. aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 4. decembra 2008 vo veci sp. zn. 8Nds 5/2008 – www.supcourt.gov.sk), i keď to zákon o priestupkoch v znení účinnom od 1.2.2009 ani zákon č. 282/2002 Z. z. výslovne neurčujú.

Takto potom o odvolaní proti rozhodnutiu obce (starostu obce, primátora obce) o priestupku rozhoduje orgán štátu príslušný podľa osobitných predpisov, a tým je podľa zákona č. 254/2007 Z. z. o zrušení krajských úradov, ktoré o odvolaní rozhodovali do 30.9.2007 Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Až právoplatné rozhodnutie tohto druhostupňového správneho orgánu je preskúmateľné súdom na základe žaloby (§ 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. a § 247 a nasl. OSP).

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky musel podľa ustanovení § 250ja ods. 3 a § 221 ods. 1 písm. a/ OSP v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá OSP rozsudok Krajského súdu v Košiciach zrušiť a konanie podľa § 221 ods. 2 OSP v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá OSP a § 250d ods. 3 OSP zastaviť. Zároveň, aby navrhovateľ v dôsledku nesprávneho poučenia zo strany odporkyne neutrpel ujmu na svojich právach, vyslovil v súlade s ustanovením § 104 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, že po právoplatnosti uznesenia postúpi vec Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky ako orgánu oprávnenému rozhodnúť o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne v priestupkovej veci navrhovateľa.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa 224 ods. 1 OSP a § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP v súlade s ktorým, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak bolo konanie zastavené.

O náhrade trov konania ustanovenému advokátovi krajský súd rozhodne osobitným uznesením (§§ 140 ods. 2, 148 ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 10. marca 2010

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth